

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

218. An poßit constituere œconomum in beneficio vacante.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](#)

revocare, nec homagium recipere. Sbroz. cit. q. 119. n. 7. citans Pavin. ubi ante n. 14. qui id negat de capitulo tede vacante; adeoque idem dicendum de Vicario Episcopi, utpote qui fratribus potestate habet quam Capitulum, ut Pavin. p. 1. q. 2. n. 2.

Questio 213. Num Vicarius possit invocare brachium saeculare ad praestandum sibi auxilium?

R Espondeo posse eodem modo quo Episcopus. Sbroz. l. 2. q. 190. num. 2. Idque sine speciali requisitione & licentia Episcopi. Judicium namque Ecclesiastico brachium saeculare est praestandum. c. Princeps. c. Administratores. 24. q. 5. Sbroz. l. c. num. 3. citatis Menoch. de arbit. Judic. a. 5. Centur. §. 452. Roland. conf. 37. l. 1. & in specie de Vicario Episcopi Bald. conf. 91. vol. 5. ubi etiam consuluit, Vicarium Episcopi posse mandare potestati, ut faciat retineri eum, qui est in carcere suis, nec relaxerit sine licentia ipius Vicarii. Quin & non solum invocare, sed etiam compellere potest iudex Ecclesiasticus saecularem Magistratum ad sibi praestandum auxilium sub pena excommunicationis. Sbroz. num. 5. citatis plurimis.

2. Limitandum tamen hoc ipsum, ubi auxilium brachii saecularis justus & in subsidium petitur, Sbroz. n. 6. citans c. 1. de statu Monachor. & DD. in c. cum non ab homine. de Judic. c. significasti. de off. ordinari. siquidem brachium saeculare invocandum non nisi ubi necesse, & servato juris ordine, hoc est, ubi alia juris remedia deficiunt. Sbroz. n. 7. citatis Federic. de Senis conf. 251. col. fin. Covar. qq. præt. c. 10. n. 1. Roland. conf. 37. n. 5. & seq. Felin. Abb. &c. & sic precedente sententia nullam, non debet concedi brachiū. Feder. de Sen. l. c. Roland. l. c. n. 7. Alciat. in c. 1. de off. ordinari. n. 126. ubi, quod in crimen saeculari vel mixto non: teneatur iudex saecularis praestare Episcopo auxilium, nisi sibi fiat fides de processu. Plura de hoc vide apud Sbroz. à n. 8.

Questio 214. Num Vicarius generalis Episcopi possit exequi suam sententiam?

R Espondeo affirmativè. Sbroz. l. 2. q. 129. n. 1. citatis Cuch. insti. jur. can. de Vicar. Episc. num. 66. Conrad. de potest Vicar. num. 3. Rebuff. in prætit. eod. num. 18. Abb. & Innoc. in c. cum ab Ecclesiastorum &c. Secus est in Vicario foraneo, qui non facit idem cum Episcopo tribunal. Sbroz. l. c. n. 2. citans Abb. in c. si quis contra. Num verò delegatus possit exequi sententiam suam, non resolvit Sbroz. sed remittit ad Gloss. & DD. in c. si quis contra.

Questio 215. Num Vicarius generalis Episcopi possit se intromittere in causa Vicarii specialis?

R Espondeo: Dum Episcopus præter Vicarium suum generalem constituit & aliud speciale, non posse Vicarium se intromittere in causa ei commissa, tradunt Gemin. in c. licet. de off. Vicar. in 6. n. 13. & Franc. col. 2. apud Sbroz. l. 2. q. 139. n. 2. cum quibus ipse sentire videtur; ed quod Episcopus delegando causam aliquam alicui videatur eam avocare a suo Vicario, ut Innoc. in c. Romana. de appell. Franc. in c. dilecti eod. tit. q. 2. Bertach. de Episc. l. 4. part. 1. n. 25. in fine apud Sbroz. n. 3. Contrarium tamen tenet apud eundem n. 1. Bero. conf. 22. n. 40. vol. 1. ed quod iste Vicarius specialis videatur deputatus accumulatively, non autem privative. Quia ejus ratio magis procedere videtur, dum deputatus esset ad certum aliquod, genus causarum vel pro certa parte

dice esse, non verò illa, ubi deputatus esset ad unam in specie seu dividuo causam; tum enim prævalere videtur ratio aliorum AA.

Questio 216. An Vicarius cogere possit possessorem beneficij ad exhibendum titulum?

R Espondeo Sbroz. l. 2. q. 128. quod cogere possit ad hoc illicitum beneficij possessorum, citat pro hoc c. ordinarii. de off. ordinari. in 6. & Anch. conf. 60. n. 2. vide de hoc dicta à me alias in Foro benef. ubi de possessione annuali & triennali.

Questio 217. An Vicarius sine speciali commissione cogere possit Parochos ad sibi aconjungendos cooperatores?

R Espondeo affirmativè. Fagn. in c. quoniam. de off. delegat. n. 6. Tridentinum enim Seff. 21. c. 4. committens hoc ipsum Episcopis hiç expressis: Episcopi, etiam tanquam Apostolica Sedis delegati in omnibus Ecclesiis parochialibus vel baptismalibus, in quibus populus ita numerosus sit, ut unus Rector non possit sufficere Ecclesiastici Sacramentis ministrandis, & cultui divino pergenendo, cogant Rectores, vel alios, ad quos pertinet, sibi tot sacerdotes ad hoc munus adjungere, quot sufficient ad Sacraenta exhibenda, & cultum divinum celebrandum, utitur, ut vides, dictione illa etiam, quæ, ut saepe dictum, est implicativa jurisdictionis ordinari. An verò ex eodem capite erigere possit novas Parochias sine speciali mandato, dicetur alibi, ubi de potestate Vicarii in materia beneficiali. Vide tantisper Fagn. l. c. & Sbroz. l. 2. q. 117.

Questio 218. Num possit Vicarius imperitis Rectoribus assignare Vicarios aut Coadjutores?

R Espondeo hoc ipsum, quod Tridentinum Seff. 21. c. 6. committit Episcopis hiç expressis: quia illiterati & imperiti parochialium Ecclesiastiarum Rectores sacra minima officia, Episcopi, etiam tanquam Apostolica Sedis delegati in eisdem illiteratis & imperiti, si alias honesta vita sunt, Coadjutores aut Vicarios pro tempore deputare, partemque fructuum in eisdem pro sufficiente vicitu assignare, vel aliter providere possunt &c. id ipsum inquam non posse sine speciali mandato Episcopi ejus Vicarium generalem, tenent Ventrigl. Tom. 2. annos. 14. §. 1. num. 21. Barboli. de potest. Episc. legg. 54. num. 73. Pax Jord. l. 12. tit. 1. num. 164. Sbroz. l. 2. q. 212. num. 1. in fine. Ratio tamen, quam is adjungit, parum probat, nempe quia Vicarius non potest desistere & privare beneficio, uti nec uniones Ecclesiastiarum revocare; hæc enim valde diversa sunt, & magis ardua, quam imperito Rectori constituere Vicarium aut Coadjutorem temporalem. Melior est ista, quam à pari deducit num. 3. & seq. nempe quod sicut Legatus de latere, qui gerit vicem Papæ. c. 1. & c. quod translationem. de off. Legat. non potest dare Episcopis Coadjutores sine speciali mandato Papæ. ut c. quod translationem. Gl. in c. unic. de cler. agrot. in 6. not. 1. ita nec Vicarius Episcopi dare possit Coadjutores Prælatis inferioribus vel Rectoribus sine speciali mandato Episcopi. Item sicut datio Coadjutoris Episcopalis videtur esse de majoribus Papæ reservatis cit. c. quod translationem. & ibi Gl. & DD. ita etiam datio Coadjutoris presbyteralis videatur esse de reservatis Episcopo, & consequenter non comprehensa in generali commissione Vicariatū, citat pro hac sua sententia Paris.

De potestate Vicarii in re beneficiaria.

77

Paris. conf. 10. num. 7. vol. 4. Put. deis. 239. in princ. l. 2.

2. Verumtamen inhærendo doctrinæ Fagnani, de qua quæst. præced. videtur contrarium, nempe id posse Vicarium sine speciali mandato ob eandem rationem; quia nimurum Trident. cit. c. 6. uitur termino illo etiam. Et id non minus spectat ad jurisdictionem ordinariam Episcopi, & erat de jure communi jam ante concessionem Episcopo, ut ipse fatetur Sbrozium cit. num. 1. ubi: quod etiam antiqui canones probavere ab aliis Rectorum vel etiam inferiorum Prelatorum defectus, nimirum ut ius ab Episcopo statuantur Vicarii vel Coadjutori. Et certe id magis arduum non est, quam adjungere Rektori cooperatorem ob amplitudinem Parochiæ, & parochianorum multitudinem. Pari modo ex generali commissione Vicariatus habere Vicarium facultatem deputandi Vicarios idoneos in parochialibus, à quarum residentia rectores absunt dispensati pro hoc à Papa, modò non agatur de exemptis, tradit Fagn. in c. quoniam. de off. deleg. n. 21, èd quod huc Vicariorium in hoc casu deputatio jure ordinario ante Tridentinum spectabat ad Episcopos. c. cum ex eo, §. porr. de elect. in c. ac proinde Trident. sess. 6. c. 2. ubi id committit Episcopis, utatur istis terminis: etiam tanquam Sedis Apostolicæ degenerari.

Quæstio 219. An sine speciali mandato Episcopi Vicarius constitueri possit oeconomicum in beneficio vacante?

R Espondeo, negat hoc ipsum Ventrigl. l. c. n. 13, citat pro hoc Sbrozium l. 2. q. 112. ubi is de hoc nihil. ut nec q. 212. Verum videtur probabilius contrarium deduci ex responsione ad quæstiones bius præced. vide me For. beneficiali p. 2. q. 682. n. 3.

Quæstio 220. Num Vicarius possit restituere clausuram monialium, earumque monasteria gubernare, pro ut præcipitur Episcopis, per Tridentinum Sess. 25. de regular. c. 5. & 9.

R Espondet affirmativè Fagn. l. c. n. 36. ubi: præcipitur Episcopis, ut in monasteriis sibi subjectis ordinaria, in aliis verò, id est, exemptis, Sedi Apostolice auctoritate procedant: idemque prius statuerat Bonifac. VIII. c. periculoso, de statu Regulari, in c. quod sit, ut quod ad non exempta idem jus competit Vicario generali Episcopi; quod vero ad alia non item, nisi ei ab Episcopo specialiter committatur; quia subiectus Episcopo monasteria Sedi Apostolica immediate subjecta, que prius ei non subierant, jubetur Episcopus simpliciter procedere tanquam delegatus. Unde fit, ut abque speciali commissione hoc jus in Vicarium generali non transcat.

CAPUT QUARTUM.

De potestate Vicarii in re beneficiaria.

PARAGRAPHUS I.

De potestate Vicarii circa erectionem extinctionem & ablationem beneficiorum.

Quæstio 221. Num Vicarius erigere possit novam dignitatem aut beneficium simplex, seu suum ad hujusmodi erectionem prebere consensum?

1. Espondeo primò: Vicarius novam omnino dignitatem erigere nullatenus potest; quia nec id potest Episcopus, sed pertinet ad Papam. Lotter. de re benef. l. 1. q. 14. n. 43. Sbroz. l. 2. q. 31. n. 1. citato Abb. in c. cum accessissent. de constit. juxta c. 1. dist. 22. ubi dicitur: omnes sive Patriarchiæ apices, sive Metropolitæ primatus, aut Episcopatum cathedralis, vel Ecclesiæ cuiusvis ordinis dignitates instituit Romana Ecclesia, vide me for. benef. p. 3. q. 964. num. 2.

2. Respondeo secundo: sed neque dignitates non novas, sed quæ aliquando fuerint in Ecclesia, & colapsa sunt, quisque Episcopus rursus instituere potest, Vicarius erigere de novo nequit sine speciali mandato Episcopi. Sbroz. l. c. num. 2. ubi postquam dixisset: possunt Canonici creare in sua Ecclesia dignitatem non novam, pro ut Archidiaconatum, Archipresbyteratum, modò intervenias auctoritas Episcopi, & de pro tali dignitate constituantur, ut cit. c. accesserunt, ubi canonista, & in specie Abb. n. 4. Felin. n. 14. Decius. n. 9. Et n. 3. quæ dixisset: an ad hoc sufficiat auctoritas Vicarii, pro ut affirmative responderat pro Vicario Episcopi Vincentini post conf. 99. n. 43. ratione identitatis, quam habet Vicarius cum Episcopo, subjungit n. 4. At.

P. Leuven. Vicarius Episc. Traib. l.

quod Vicarius hujusmodi auctoritatem non possit interponere sine speciali mandato, probat Jo. de Dio in c. fin. de off. Vicar. in c. Federic. de sen. conf. 261, in princ. Felin. in c. cum accessissent. n. 15. & Decius. n. 9. & contra Vicarium Episcopi Vincentini respondit Jo. Baptis. Ferret. conf. 324. n. 4. & latius conf. 343. n. 3. Ut etiam idem ifdem ferè verbis sentit Fagn. inc. non amplius. de institutionib. n. 79. Barbos. de potest. Episc. allegat. 54. n. 80. Quin etiam id non posse Vicarium, et si habeat mandatum cum expressione aliorum specialium, fecutæ deinceps claustris generali tradunt Sbroz. l. c. n. 9. & Fagn. cit. n. 70. in fine. Ferret. conf. 327. num. 7.

3. Respondeo tertio: sed neque sine speciali mandato erigere potest Vicarius novum beneficium in ecclesia, sive ad hoc praefare consensum suum & auctoritatem. Sbroz. l. 2. q. 32. citans Ferret. ubi antea. Fagn. l. c. n. 80. Barbos. l. c. Pax Jord. l. 12. tit. 1. n. 188. ubi: non valet auctoritatem interponere erectioni novi Canonici aut beneficii, & Canonici, sive ab aliis fundati, ut Felin. in c. cum accessissent. n. 15. Decius. n. 9. Et specialiter etiam quod erigere nequeat Vicarius, haber ibidem Pax Jord. Rationem ex Jo. And. dat Fagn. quod sicut Vicarius Episcopi non potest beneficium conferre, nec illo private, ita nec illud creare.

Quæstio 222. An erigere & constitueri possit novas Parochias?

1. R Espondeo primò: si sermo est de erectione novæ Parochiæ, quæ sit in loco, ubi nulla fuit, aut de facto est Parochia, sive quæ contingit sine dismembratione vel divisione antique Parochia, patriter loquendum erit de erectione Parochiæ ac alterius beneficii; cùm Ecclesia parochialis sit verum beneficium. Et de his parochiis loqui videntur Fag-

63

hanc